

22/04/2010

במשרדים ממוזגים, הם יושבים ומתדיינים דיונים פילוסופיים ואקדמיים ברומו של עולם על הבחירה החופשית של נשים בזנות. הם מתווכחים על זכותן של נשים לבחור במה לעסוק, "מי את שתגידי להן, מתנשאת שכמותך", הם מטיפים לי, יחי החופש, חופש התעסוקה, יחי הליברליזם, "אם את רוצה להגן עליהן, הילחמי למען מיסוד הזנות, כך יהיה אפשר לפקח..."

כואב כלכך לשמוע טיעונים כגון אלו שוב ושוב בדיונים על זנות. כואב לשמוע מאנשים שמעולם לא פגשו בזנות, לא פנים מול פנים. זנות בשבילם היא פנטזיה דמיונית שמשווקת להם בסרטים וסדרות ואפילו בתקשורת, בדמותן של "נערות ליווי" (מכבסת מילים) שובבות שעושות "מליונים" מ"חולשה של גברים", מחליפות לקוח חתיך וחביב אחד במשנהו ומסתובבות להן במעילי פרווה, רק עד שיהיה להן מספיק כסף לסיים את הדוקטורט ולהמשיך לקריירה "האמיתית" שלהן בתור רופאות, עורכות דין ומהנדסות....

זו הרי בדיחה מאוד טובה. הסטטיסטיקה הזועקת והאמיתית של עולם הזנות מדברת על השאבות למעגל הזנות בגיל צעיר מאוד (ממוצע בעולם בגיל 14, ממש בחירה חופשית). לפי מחקרים שונים בין 70%-ל-94% מכלל הנשים בזנות, סורסרו לזנות בגיל צעיר על ידי בן זוגן הראשון או בני משפחתן. בדרך כלל מדובר על רקע של גילוי עריות ואו התעללות מינית קשה בילדות/נעורים. חלקן עם רקע של סמים ואלו שלא – זה יגיע בהמשך עם אורח החיים הקשה הכרוך בזנות. ישנם גם מקרים בהם הכניסה למעגל הזנות נובעת מעוני ומצוקה כלכלית, כגון אמהות חד הוריות שחייבות לפרנס את עצמן ואת ילדיהן, אך גם במקרים כאלה נעשה הדבר בחוסר ברירה מוחלט במצב של העדר אלטרנטיבה ממשית. אם אתם מטילים בכך ספק נסו לדמיין את עצמכם נחדרים על ידי אנשים זרים דרך פתחים שונים בגופכם 10-14 פעמים ביום כדי להרויח את לחמכם.

אבל בואו נדבר על אותו אחוז קטן שטוען בתוקף, "אני בוחר להיות זונה". בואו נדבר על בחירה "אמיתית" בזנות ולא מתוך מצוקה/טראומה/כפייה, ועל מדוע עלינו כחברה הומנית למגר "בחירה" כזו, גם כשמי שנושא את נס ה"בחירה" הם אותם נשים או גברים בזנות שאומרים לנו אל תתערבו לנו בחיים, אל תתנשאו מעלינו, ותנו לנו לעשות את מה שאנחנו בוחרים לעשות, להיות זונה.

את הבחירה הזו, גם אם היא קיימת באופן תיאורטי במקרים בודדים, צריך כחברה מוסרית למגר, בדיוק כפי שאנו ממגרים בחירות אחרות של אזרחים כשאנו מזהים את ההשלכות המזיקות והבלתי הפיכות לחיי אותם אזרחים ואת הסכנות הטמונות בהן, ורוצים להגן עליהם. לדוגמא, אנחנו אוסרים כחברה סחר באיברים, עבודה בשכר מתחת למינימום, עבודה בתנאים שמסכנים חיי אדם, יחסי מין בין מטפל למטופל וקבלת הצעות מיניות תחת יחסי מרות. כנגד כל אלו יש חוקים ברורים ואכיפה חד משמעית בחברה שלנו בשם המוסר והומניות, למען בריאותו הפיזית והנפשית של האזרח, גם אם הוא "בחר" לסכן את עצמו ופוטנציאלית לפגוע בעצמו. יש אפילו חוקים שמחייבים אותנו לשים חגורה בזמן הנהיגה, לחבוש קסדה בזמן רכיבה על אופניים, ולהמנע מעישון במקומות ציבוריים.

בנוסף, הזנות היא מדרון חלקלק מאוד ואחרי אותה בחירה כמעט ואין בחירה יותר. את תתחילי ב"דירה דיסקרטית", כשמחצית מהסכום הולך לבעל הבית, ותצטרכי לקבל 10-14 כניסות ביום (כניסה = 45 דקות לבד עם לקוח). תחשבי בנפשך 45 דקות שלמות שגבר מפשפש בכל חלקה בגוף שלך. כך הסבירה לי אישה שנמצאת בזנות רחוב מדוע הרבה יותר טוב לה בזנות רחוב ולא בדירה "את יודעת מה אפשר להספיק ב45 דקות? זה גיהנום. זה נצח. ברחוב, לפחות אחרי 5 דקות, זה

נגמר". אחרי שאיבר המין שלך ישוסע ואת תהיי מותשת לגמרי, את תעזבי את הדירה, ותנסי להיות עצמאית. את לא תצליחי להרויח מספיק כסף לבדך. את תהיי חשופה להמון אלימות כשתנסי למצוא לקוחות לבד, לבוא לגברים זרים הביתה, שבאים לעשות כבשלים בגופך, ואלו חיים של אלימות. אם היום נשים בחיי היומיום חשופות לאינסוף אלימות, 1 מ-5 נאנסת ו-11 מ-3 מותקפת מינית (נתונים של מרכזי סיוע, (שערי בנפשך מה חוות נשים בזנות בחדרי חדרים, עם גברים ששילמו ורוצים לפרוק את כל האגרסיות שלהם על אותן נשים "סוג ב'" "ש"מכרו את נשמתן לשטן", ולמי אכפת בכלל למה הן עשו זאת, בעיה שלהן, "אני שילמתי כדי להנות". הם גם לא טורחים לבדוק בנות כמה הן, האם הן מסוממות, האם הן נסחרות (מועסקות בכפיה, (וכמה פעמים אנסו אותן, היכו אותן או השפילו אותן קשות, כל עוד הן אומרות "כן כן טוב לי אתה מספר אחת" זה מספיק להם (הם באמת מאמינים לזה, הן מספרות). אחרי תקופה כזאת את תגיעי למכונים בלית ברירה, כי תרצי סרסור שיגן עליך. תחזרי שם ל-14 "כניסות" ליום, כי זה החוזה. 50% הולך לסרסור. גם הוא מידי פעם ירצה "לשכב" אותך. כדי לשרוד באורח חיים כזה, רוב הסיכויים שתתחילי לצרוך סמים, כדי להקהות את החושים ולהפסיק להרגיש. את תפתחי הפרעות דיסוציאטיביות – ניתוק מהגוף. את תקיימי את כל ה"כניסות", אבל לא ממש תהיי שם. לעולם. הנתון הבא הוא חד משמעי ואין אישה בזנות, בחשפנות, בליווי ולא משנה איך תקראו לזה, שתתווכח איתו – 90 אחוז מהנשים בתעשיית המין חוו תקיפה מינית במהלך עבודתן (מהלקוחות או מהסרסורים). 95% מהן חוו אלימות כלשהי. את תצחיקי מאוד את השוטרים את תנסי להתלונן על אלימות מינית כלפיך בתור זונה. חייהן של נשים בזנות היא טראומה מינית אחת מתמשכת, והדרך היחידה להתמודד היא להקהות את החושים ולהתנתק. אלו דברים שלא ניתן להשתקם מהם.

זה לעולם לא "רק תקופה". הזנות הופכת להתמכרות קשה מאוד. בד"כ התמכרות לסמים אבל גם התמכרות נפשית וקשה לריקנות, לטראומה, לדימוי העצמי השחוק שמקבל חיזוקים רק כתלות בכמה מישוהו אחר מוכן לשלם כדי לשכב איתך. התמכרות לאורח החיים הקשה אך המוכר ומאידך חוסר היכולת להתמודד עם חיים נורמטיביים כלשהם, חוסר היכולת לפתח יחסים נורמטיביים עם אנשים אחרים שאינם תלויים בתן וקח, וחוסר היכולת להאמין בזולת. כל אלו מביאים נשים לחזור למעגל הזנות שוב ושוב, ולחוסר יכולת הכמעט מוחלטת להחלץ ממעגל זה ללא עזרה.

המילה "זונה" היא קללה בתרבות שלנו (האם יש עוד "עיסוק" כזה שמקללים איתו זה את זה?). אבוי אם יזהו אותך ברחוב ויצביעו עליך, אבוי אם אי פעם ידעו שהיית זונה (למרות שסיכויך להשתקם ולצאת משם אפסיים ככל שאת בתוך מעגל הזנות יותר זמן), בתי המשפט מתנערים לרב מזכויותיך כאדם ובורחים מהנושא כמו מאש. אין אישה בזנות שמתגאה בזה ומספרת על זה. הן תמיד בשם בדוי. זו בושה, זו חרפה, זה תחתית. את סחורה, בהמה שגברים משתמשים בה לפרוקן. כולנו יודעים את זה. כולנו יודעות את זה.

אף אחד מאותם אנשים במעגל הזנות שמדברים על זכות הבחירה, או מהאינטלקטואלים שיושבים במשרדים הממוזגים שלהם ומדברים בשם, לא היה בוחר בעיסוק הזה עבור עצמו, בני משפחתו או הקרובים אליו והאהובים עליו.

בנוסף יש לקחת בחשבון את ההבדל המשמעותי בין בחירה להתחיל לעסוק בזנות, לבין הבחירה להמשיך לעסוק בזנות. כשמדברים על בחירה כפי שאנחנו מכירים אותה, כבני אדם חופשיים, אנחנו מתכוונים ליכולת לבחור בין מספר אלטרנטיבות, ללא כפיה ומתוך רצון אמיתי, תוך הבנת משמעותיות הבחירה, ובד"כ תוך יכולת לשנות את ההחלטה במהלך הדרך. בזנות אין את הלוקוסוס הזה. כשגבר או אישה נמצאים במעגל הזנות ומדברים על זכות הבחירה שלהם, הבחירה שהם מדברים עליה היא ה"בחירה" שלהם להמשיך בזנות. אף אחד מהם לא אומר "מגיל צעיר חלמתי להיות זונה, נמשכתי למקצוע, הציעו לי אפשרויות אחרות, אבל מכולן בחרתי להיות זונה". אך גרוע מכך, ברגע שאת עוסקת בזנות הדרך לצאת משם כמעט ולא קיימת. לאחר שאת עמוק בפנים, את כבר לא יכולה לצאת. אחרי שכבר הבנת שכסף מהיר לא תעשי, שכבר לא תצאי משם

מהר, אחרי שחווית את האופל והגיהנום, את מבינה – זה מאוחר מידי, את זונה. נדיר שיש דרך חזרה, בטח שאין אם המדינה לא תשקיע בשיקום ובהוצאת נשים וגברים ממעגל הזנות ואם אנחנו כחברה לא ניתן להם יד. האם נרקומן מכור יכול לבחור אם להמשיך להיות נרקומן? האם אפשר להתייחס לכך כאל בחירה? לפחות עבורו יש תשתית שיקומית ויש קונצנזוס חברתי שמדובר במצב שלילי שצריך להוקיע ולא להלחם למען בחירתו החופשית של אדם להיות בו.

אין זה מפתיע לגלות כי תוחלת החיים של נשים בזנות היא מאוד קצרה. מעטות מהנשים בזנות עוברות את גיל הארבעים או החמישים. על פי המחקרים על זנות ופורנוגרפיה עולה כי היקף התמותה בגיל צעיר בקרב נשים ונערות בזנות גדול פי 40 משאר האוכלוסיה.

קשה מאוד לנשים עצמן לבקש עזרה, להעניק לעצמן את העזרה, ולהסכים לקבל אותה. אלו שכן משתקמות, צריכות לחיות עם כתם ענק שלעולם לא יימחק. אתן מכירות מישהו שיצא עם זונה לשעבר? שיתחתן איתה? שיביא איתה ילדים לעולם? כל אלו ש"נלחמים על זכותן של נשים לבחור בזנות" הם צבועים, כי לעולם לא יעשו זאת. ולו יגלו את הארוסה שלהם בלאפ דאנס בעירום עם שלושה רווקים דוחפים לה ידיים לכל איבר בגוף ומפליקים לה סטירות לישבן, הם יבטלו את החתונה. כי זנות היא בזיון לנשים.

אני מציעה לכל הנלחמים למען זנות להגיע לבקר במקומות שהם הקצה של המדרון החלקלק, אליו כל הנשים בזנות מגיעות בסוף, אחרי שנים של זנות. מכורות לסמים קשים, עם נזקים נפשיים בלתי הפיכים, מנותקות לחלוטין מהנפש, בדרך כלל עם דכאון קשה, הפרעות אכילה קשות, אינסוף אונסים ברזומה, אלימות קשה, מחלות מין בלתי הפיכות והמון המון עצב בעיניים ריקות. מי שבאמת רוצה, יודע איפה כל אלו נמצאים. יש אפילו סיורים מודרכים, תשאלו את בוקי נאה.

קצת על רעיון מיסוד הזנות

מיסוד זנות פירושו מיסוד הקונספט שגופה של אישה ניתן לצרוך ולסחור ושסקס יכול להיות אקט חד צדדי בו צד אחד מספק שירות לצד השני תמורת תשלום. תפיסת סקס כמשהו שלא חייב להיות הדדי בין שני סובייקטים ומתוך רצון האישה, שימוש בגוף האישה כאובייקט נטול רצונות ורגשות ותפיסתו כסחיר ובעל תג מחיר הוא מועד לפורענות, ומעודד אלימות נגד נשים באופן כללי. אלו מסרים מזעזעים למין הנשי ולמין הגברי כאחד כי הם מקבלים על הדעת סקס שאיננו מרצון אמיתי וממשיכה מינית.

ומהו פירושו הפרקטי של מיסוד הזנות? המשמעות היא שהמדינה שלנו תקצור קופון על שימוש בגופן של נשים לצרכים הני"ל, שכן נשים בזנות יאלצו לשלם מיסים למדינה על כל גבר שחדר לגופן. לגבי הרעיון של פיקוח רפואי, החשיבה שעומדת מאחורי זה במדינות בהן מיסודו את הזנות היא "לשמור את הזונות נקיות ממחלות, שלא ידביקו לנו את הגברים ואלו את נשותיהם החוקיות ופיצו לנו מחלות", מלוכלכות שכמותן. לידיעתכן, היום גופים וולונטרים מספקים בדיקות חינם לנשים בזנות כדי לשמור על בריאותן, אין צורך "למסד את זנות" לשם כך, זהו תירוץ בזוי. באשר ל"פיקוח על בטחון האישי" של נשים בזנות – אף אחד לא יוכל לשמור עליהן בחדרי חדרים מאונס ומאגרסיה של לקוחות, מנזקים נפשיים בלתי הפיכים וזאת גם אם נשים מפקח בכל חדר בו מתרחש אקט מיני בתשלום. ואם באמת רוצים פיקוח, צריך לעשות מיונים פסיכיאטרים ופסיכולוגים מקיפים על כל אישה ש"בוחרת" לעסוק בזנות, ולבדוק היטב קיומה של טראומה מינית בעבר או בהווה (וגם בעתיד אם לדייק) ואז לפסול את "מועמדותה". כך יגיעו בהחלט לכאפס מועמדות. מה גם שמיסוד הזנות בפירוש הוכח לא רק כלא יעיל בלשפר את המצב בזנות אלא אפילו כמחמיר את המצב. בהולנד למשל מיסוד הזנות רק הגביר הקמות של בתי בושת ושגשוג של סרסורים, הגביר דרסטית את תופעת הזנות בילדים בעקבות המרחב החופשי שיש לסרסורים, הגביר דרסטית את תופעת הסחר בנשים (80% מהנשים בזנות בהולנד הן קורבנות סחר ורק 20% הן הולנדיות), הגביר את האלימות בנשים בזנות, הגביר את השימוש בסמים בזנות והקטין את אפשרויות השיקום והתמיכה שלהן במדינה. זה מה שקורה שממסדים תופעה אלימה

ונותנים לה תוקף חוקי, היא ותופעות הלוואי שלה רק מתגברים. (הנתונים על הולנד מבוססים על דו"ח רשמי של הקואליציה נגד סחר בנשים, משנת 2007).

וכדי להסביר עד כמה מגוחך הוא הרעיון של מיסוד הזנות, בגרמניה למשל, גם בה הזנות לגלית, הסצנריו הבא באמת קרה: אישה מובטלת חתמה אבטלה וכעבור תקופת מה קיבלה מכתב שבישר לה חדשות "טובות": נמצאה לה עבודה והיא צריכה להתייצב – מצאו לה משרה מתאימה במכון ליווי. נא להגיע מקולחת. בקרוב במדינת ישראל?

אז מה כן צריך לעשות?

עלינו לפקוח את העיניים ולראות את הנשים והגברים השקופים האלו החיים במעגל הזנות. להבין שיש לחברה אחריות למצב אליו הם הגיעו ושעל החברה, על כל אחד מאיתנו, מוטלת האחריות להוציא אותם משם. לתגבר את שירותי הסיוע הממשלתיים והעירוניים להוצאת נשים וגברים ממעגל הזנות ולהקטין את הביקוש, משמע לחנך את עצמנו ואת האחרים ובמיוחד את ילדנו, שקניית מין בכסף היא סחר בגופו של אדם ופגיעה בכבוד האדם וחירותו ויש לה השלכות קשות ובלתי הפיכות על עתידו.

מדינות סקדינביה, הידועות בהיותן נאורות ובמעמד האישה הגבוה בהן, הולכות זו בעקבות זו ומעבירות חוקים האוסרים על צריכת שירותי מין. מעל ל-80% מהציבור בשבדיה סבור כי החוק האוסר על צריכת שירותי מין בתשלום (דהיינו חוק הפללת לקוח) הוא חוק נכון וצודק, ושאין לסחור בגופם של בני אדם. בשבדיה אין כמעט זנות רחוב ומימדי הזנות והאלימות נגד נשים בזנות ירדו.

קדימה ישראל!

מוקדש לזכרון של כל הנשים בזנות שנרצחו בנפשן ובגופן.

המאמר נכתב ע"י דניאלה פדר בסיוע מיכל הורוביץ ממכון תודעה.

תודה ל <http://www.newoman.co.il/> -קמ"ה – קידום מעמד האשה באוניברסיטת בן גוריון.